

Folkeparti lidt snydt – jeg har tidligere tilbudt hr. Thulesen Dahl lidt vejledning i, hvordan man som samarbejdende opposition skal prøve at gøre det i forhold til regeringen – for Dansk Folkeparti har ingen garanti for, at de 500 mio. kr., som man siger man vil afsætte til ældreområdet, reelt går til ældreområdet.

Kommunerne kan godt skære i ældreområdet. Som borgmesteren i Gram, borgmesteren i Sønderborg osv. har sagt, har de sådan set nået et niveau på ældreområdet, som de synes er i orden. I Gram får de 350.000 kr. Det er jo ikke mange penge, synes jeg. Der bliver ikke mange ekstra hjemmehjælpere for det. Så det er ingenting, siger de. Plus at de er nødt til at spare, fordi de skal hente 1,3 mia. kr. i 2002-2003, og det holder sig i gennemsnit i årene, og det vil sige, at man jo henter det dobbelte af, hvad hr. Nødgaard tror han har afleveret. Og der er ingen garanti for, at de gamle får en krone ud af det, for så meget diktat er der ikke i det; det er anderledes på sygehusområdet, men det er der ikke her.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg kan da starte med at konstatere, at hr. Poul Nødgaard faktisk er ganske fantasifuld. Forestillingen om, at det var SF, der styrede SR-regeringen, er da et godt udtryk for en udmærket fantasi.

Til forestillingen om, at der er en række kommuner – nogle kommuner eller måske alle, forstod jeg nærmest – der har brugt mere end budgettet et år og mere det næste år, og at det var sådan noget vanedannende, så kommunerne ligesom kom ind i sådan en livsstil med konstant at bruge mere end budgettet, vil jeg sige, at det synes jeg også nok, jeg må henregne til fantasifuldheden hos hr. Poul Nødgaard.

Kl. 18.35

Men det var ikke svar på mit spørgsmål til hr. Poul Nødgaard, nemlig: Hvad er det, Dansk Folkeparti forestiller sig, der skal foretages af indgreb over for kommunerne, hvis det viser sig, når man får gjort regnskaberne for 2001 op, at der er brugt mere end budgettet? Hvad er det for indgreb, Dansk Folkeparti ønsker at foretage?

Hvis hr. Poul Nødgaard i sin fantasi også forestiller sig, at det er penge, kommunerne har brugt til rødvin og sportsanlæg, tror jeg, hr. Poul Nødgaard tager fejl. Hvis man skal ud og skære i de kommuner, og det er det, hr. Poul Nødgaard lægger op til, så går det ud over de store service-

områder, som også er dér, hvor vi har udgifterne, herunder hjemmeplejen. Så jeg vil godt spørge: Hvad er det egentlig, Dansk Folkeparti forestiller sig her?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

I virkeligheden er hr. Poul Nødgaard alt for beskeden, for sandheden er jo, at Dansk Folkeparti sidder på en kolossal magt lige nu. Det ved De Radikale alt om. Det er Dansk Folkeparti, der afgør, hvad regeringen kan og ikke kan, så længe regeringen vælger at lave politik sammen med Dansk Folkeparti. Og det skal Dansk Folkeparti da bare være glad for. Der er virkelig ansvar, og der er virkelig mange kommuner, der kan gå hen til Dansk Folkeparti og sige: Se, hvad I har gjort eller ikke har gjort. Så held og lykke med det.

Der er jo ingen sammenhæng, vil jeg gerne sige til hr. Poul Nødgaard, imellem at sige for det første, at kommunerne skal overholde aftalerne – det har de ikke gjort de tidligere år; der er forbruget faktisk steget, nogle gange 2-3 pct., fra år til år, især hos amterne – og så i samme åndedrag at skose den tidligere SR-regering for ikke at have gjort noget som helst for sygesektoren eller ældreområdet eller børneområdet eller noget som helst. Hvor i alverden er de penge gået hen?

Det er såmænd bare en lille smule sammenhæng i det, der bliver sagt, jeg efterlyser.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg er selvfølgelig ikke enig med hr. Aage Frandsen. Hr. Frandsen fremstillede det, som om SF overhovedet ikke havde nogen indflydelse på den tidligere regering. Det er bestemt ikke den erfaring, jeg har haft i de år, jeg har fulgt SF, der har været støtteparti for SR-regeringen. Jeg skal nok lade være at stå og opremse alle de eksempler, der har været, hvor SF har styret udviklingen. Jeg takker selvfølgelig for det tilbud, hr. Aage Frandsen har givet om at yde vejledning med hensyn til at indtage den rolle, vi nu har, men jeg tror nok, vi selv finder ud af det.

Det, der skal besvares, er jo så med hensyn til, at der ingen garanti er for, at de 500 mio. kr., der ender ude i kommunerne, også bliver brugt til hjemmehjælp. Jeg vil både håbe og tro på, at de kommunalbestyrelser, der er rundtomkring, har forstået, at de penge altså skal bruges til ansigt til ansigt-arbejde og ikke, som jeg sagde i mit